

ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling), men vi have ment, at hvis man overhovedet skulde gaa ind paa det, saa var der Grund til at gaa endnu videre, nemlig til at give alle næringsdrivende Ret til at holde deres Butikker aabne paa Grundlovsdagen nogle Timer efter Middag, for Eksempel til Klokker 4. Vi have ment, at dette navnlig er af ikke ringe Betydning for Provinsierne. Det vil jo nemlig vides, at der i de fleste Købstæder holdes Grundlovsfester enten af det ene eller af det andet politiske Parti, undertiden ogsaa af flere samtidigt, og disse Fester drage en betydelig Mængde Landboere ind til Byen; disse Landboere vilde jo gerne samtidig gøre deres Indkøb, men det er de nu til Dels afskaarne fra, fordi Butikkerne skulle lukkes Kl. 12. Det maa jo nemlig erindres, at Festerne i Reglen begynde ud paa Eftermiddagen, og at Landboerne altsaa først komme til Byen efter Middag. Det vilde derfor efter vor Mening være et Gode, om man kunde gøre en Ændring her, der kunde imødekomme alle handlende, og naar vi ikke have stillet noget direkte Ændringsforslag, som altsaa gik ud paa at gennemføre dette, ligger det i forskellige Omstændigheder. Vi have nemlig paa Sagens nuværende Standpunkt ment det rettest ikke at gøre det navnlig af Hensyn til, at Udvalget i sin Helhed har anset det for rigtigst at blive staaende ved den Affattelse, som Lovens fik her ved anden Behandling. Skulde imidlertid dette Spørgsmaal komme frem, naar Sagen bliver behandlet i det andet Ting, og skulde man der optage et Forslag, som gik i den antydede Retning, vil det nævnte ærede Medlem og jeg gøre, hvad vi formaa, for at føre det igennem, da vi tro, at det er af ikke ringe Betydning. I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa Lovforslaget, saaledes som det foreligger; jeg skal kun anbefale det høje Ting at vedtage det i den samme Skikkelse, hvort det blev vedtaget ved anden Behandling.

Knudsen: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet ved 3dje Behandling af det foreliggende Lovforslag, er det nærmest kun for at gøre opmærksom paa, at det Standpunkt, som jeg har indtaget ved Lovens tidligere Behandlinger, er det samme, som jeg indtager i dette Øjeblik. Jeg kan altsaa sige mig i Korthed, idet jeg kan henvise til de Udtalelser, jeg ved tidligere Behandlinger er fremkommen med. For mig staar Lovforslaget i den Betragtning, at det er en Indskrænkning i den knapt tilmaalte Frihed, som det har været Opgaven at skaffe til Veje for de Mennesker, som tidligere have

været bundne om Søndagen. Jeg har derfor tilladt mig at gøre gældende, at naar jeg skulde være med til at forandre noget ved den bestaaende Lov, skulde det være for at udvide Friheden, for at gøre det muligt for alle disse Mennesker eller en Del af dem, som bleve udelukkede ved de Forandringer, som det oprindelige Lovforslag er gennemgaaet, at faa Del i denne egentlige Frihed. Noget saadant er jo ikke Tilfældet med det foreliggende Lovforslag; det tilsigter jo ikke nogen Udvidelse af den egentlige Frihed, men gaar derimod ud paa at indskrænke denne, og derfor er jeg ikke i Stand til at kunne gaa med til det, men vil ved Afstemningen stemme derimod, og anbefale det høje Medlemmer at gøre det samme. Jeg kan ikke indse, at denne Lov vil komme til at gøre nogen Gavn, jeg tror, at skal man have en Lov paa dette Omraade, som gør Gavn, skal den gaa i den modsatte Retning af, hvad dette Lovforslag tilsigter.

Breinholt: Under denne Sags 2den Behandling tillod jeg mig allerede at antyde, at jeg agtede at stemme mod dette Lovforslags endelige Vedtagelse. Jeg har endnu den samme Agt og skal derfor tillade mig at begrunde denne min Afstemning noget nærmere, end der var Lejlighed til i de meget korte Bemærkninger, jeg indtøede til Lovforslaget under anden Behandling. Tilskyndende er det jo et temmelig uskyldigt Forslag, her foreligger, men dog tror jeg, at det næppe er slet saa uskyldigt, som det ser ud til, og som den højtærede Justitsminister sikkert nok ogsaa er gaaet ud fra og har tænkt sig. Jeg skal imidlertid ikke søge at skruede dets Betydning op til noget særdeles stort og skal derfor straks ganske holde ude af Betragtning, at der her igenem sker et lille men afgjort Skridt henimod en Indskrænkning af den Søndagsfred og Søndagsfrihed, som Helligdagsloven for kun et Par Aar siden sikrede os. Denne Sagens, om jeg saa maa sige, mere etiske Side vil ligge i langt bedre og naturligare Hænder hos vore ærede gejstlige Repræsentanter her tværs over for, og jeg skal derfor lade denne Side af Sagen hvile for at holde mig til den rent praktiske, verdslige. Ved anden Behandling tillod jeg mig at udtale, at jeg ikke troede, at der er nogen Trang til Stede til den Foranstaltning, som Lovforslaget her tilsigtede at indføre. Jeg blev i saa Henseende imødegaaet af det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling), der i varme og velstaltende Ord hævdede, at der netop er en Trang og en stor Trang til Lovforslaget, og at derom